

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปราย

4.1 ผลการวิจัย

การศึกษครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความรู้เรื่องโรคเอดส์ ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

4.1.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.2 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

4.1.3 ทักษะที่มีต่อโรคเอดส์

4.1.4 พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์

4.1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ ความรู้กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ และทักษะกับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์

4.1.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาอยู่ในชั้น		
ม. 4	195	34.1
ม. 5	190	33.2
ม. 6	187	32.7
รวม	572	100.0

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	203	35.5
หญิง	369	64.5
รวม	572	100.0
อายุ		
14 ปี	3	0.5
15 ปี	65	11.4
16 ปี	174	30.4
17 ปี	191	33.4
18 ปี	135	23.6
19 ปี	4	0.7
รวม	572	100.0
ที่พักอาศัยปัจจุบัน		
พักกับบิดา และ มารดา	495	86.6
พักอยู่กับญาติ	35	6.1
เช่าหอพักหรือบ้านพักเอกชน	42	7.3
รวม	572	100.0
ค่าใช้จ่ายจากผู้อุปการะเดือนละ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท	346	60.4
501 - 1000 บาท	168	29.4
1001 - 1500 บาท	27	4.7
1501 - 2000 บาท	16	2.8
2001 - 2500 บาท	12	2.1
2501 - 3000 บาท	2	0.4
มากกว่า 3000 บาท	1	0.2
รวม	572	100.0

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
หารายได้เองได้เดือนละ		
ไม่มีรายได้	543	94.9
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500 บาท	10	1.7
501 - 1000 บาท	2	0.4
1001 - 1500 บาท	1	0.2
1501 - 2000 บาท	5	0.9
2001 - 2500 บาท	2	0.4
2501 - 3000 บาท	5	0.6
มากกว่า 3000 บาท	4	0.6
รวม	572	100.0
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ		
เพียงพอ	444	77.6
ไม่เพียงพอ	128	22.4
รวม	572	100.0
แหล่งข้อมูลข่าวสาร		
การเรียนในชั้นเรียน	481	84.1
เพื่อน	287	50.2
วิทยุ โทรทัศน์	536	93.7
บิดา มารดา	234	40.9
หนังสือพิมพ์	456	79.7
เข้าหน้าที่สาธารณะสุข	436	76.2
เอกสารแผ่นพับ	371	64.9
การจัดอบรมของโรงเรียน	404	70.6
นิทรรศการ	349	61.0

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เคยเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์		
เคย	518	90.6
ไม่เคย	54	9.4
รวม	572	100.0
ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเพื่อนเตือนเพื่อน		
ดีมีประโยชน์	553	96.7
ล้มเหลวควรปรับปรุง	19	3.3
รวม	572	100.0

จากตารางที่ 5 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเมื่อแบ่งตามระดับชั้น ที่ศึกษา มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ชั้น ม.4 ม.5 และ ม.6 คิดเป็นร้อยละ 34.1 33.2 และ 32.7 ตามลำดับ โดยนักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 64.5 เพศชาย ร้อยละ 35.5 ส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี ร้อยละ 33.4 รองลงมาคืออายุ 16 ปี และ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.4 และ 23.6 ตามลำดับ นักเรียนส่วนใหญ่พักอยู่กับบิดาหรือมารดา ร้อยละ 86.6 นอกนั้นเช่าหอพักหรือบ้านพักเอกชน และพักอยู่กับญาติ ร้อยละ 7.3 และ 6.1 ตามลำดับ มีค่าใช้จ่ายที่ผู้อุปการะส่งให้เดือนละ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 500 บาทเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.4 รองลงมาได้รับเดือนละ 501 – 1000 บาท ร้อยละ 29.4 นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ที่หาด้วยตนเอง ร้อยละ 94.9 จากรายได้ที่ได้รับนักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพียงพอร้อยละ 77.6 สำหรับแหล่งข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ได้รับ พบว่าได้รับจากวิทยุโทรทัศน์มากที่สุด ร้อยละ 93.7 รองลงมาคือการเรียนในชั้นเรียน ร้อยละ 84.1 นักเรียนส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์ ร้อยละ 90.6 และนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าโครงการเพื่อนเตือนเพื่อนของกรมสามัญศึกษาจัดอบรมว่าดีมีประโยชน์คิดเป็นร้อยละ 96.7

4.1.2 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์นำเสนอผลในภาพรวมและเป็นรายชื่อ ดังตารางที่ 6 และตารางที่ 7

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน ที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ในแต่ละระดับ

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
มาก	405	70.8
ปานกลาง	163	21.5
น้อย	4	0.7
รวม	572	100.0

จากตารางที่ 6 ส่วนใหญ่นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นร้อยละ 70.8 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 21.5 และมีความรู้อยู่ในระดับน้อย เพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้น

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ตอบคำถามรายชื่อเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์ ได้ถูกต้อง และไม่ถูกต้อง

ข้อความ	ถูกต้อง		ไม่ถูกต้อง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. โรคเอดส์หมายถึงข้อใด	523	91.4	49	8.6
2. ข้อใดเป็นชื่อของเชื้อโรคที่ก่อให้เกิดโรคเอดส์	562	98.3	10	1.7
3. พฤติกรรมใดต่อไปนี้จะทำให้เกิดการติดต่อของโรคเอดส์	547	95.6	25	4.4
4. คำกล่าวข้อใดถูกต้อง	550	96.2	22	3.8
5. ผู้เสพยาเสพติด สามารถติดเชื้อเอดส์ได้โดยวิธีใด	561	98.1	11	1.9
6. ถ้าไม่สามารถหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ควรปฏิบัติ อย่างไร	559	97.7	13	2.3

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ตอบคำถามรายชื่อเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคเอดส์ ได้ถูกต้อง และไม่ถูกต้อง (ต่อ)

ข้อความ	ถูกต้อง		ไม่ถูกต้อง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7.ข้อใดคืออาการของโรคเอดส์	275	48.1	279	51.9
8.ข้อใดต่อไปนี้เป็นวิธีการควบคุมและป้องกันโรคเอดส์ที่ดีที่สุด ในขณะที่	530	92.7	42	7.3
9.บุคคลใดที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์มากที่สุด	395	69.1	177	30.9
10.นักเรียนคิดว่าการเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์จากวิธีใดมากที่สุด	548	95.8	24	4.2
11.ในประเทศไทยผู้ป่วยโรคเอดส์ได้รับเชื้อจากสาเหตุใดเป็นส่วนใหญ่	524	91.6	48	8.4
12.สิ่งต่อไปนี้อาจสามารถทำลายเชื้อโรคเอดส์ได้ยกเว้นข้อใด	294	51.4	278	8.96
13.เมื่อรับเชื้อโรคเอดส์เข้าสู่ร่างกายใช้เวลานานเท่าใดจึงจะตรวจเลือดพบเชื้อ	254	44.4	318	55.6
14.ข้อใดคือคุณสมบัติของ AZT ซึ่งเป็นยาที่ใช้เกี่ยวกับโรคเอดส์	216	37.8	356	62.2

จากตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ตอบคำถามรายชื่อเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคเอดส์ พบว่าข้อคำถามในกลุ่มความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรคเอดส์ คือ ความหมายของโรคเอดส์ ในข้อ 1 HIV เป็นชื่อของเชื้อโรคที่ก่อให้เกิดโรคเอดส์ ในข้อ 2 และความรู้อื่นๆเกี่ยวกับโรคเอดส์ในข้อ 4 นักเรียนตอบถูกสูงถึงร้อยละ 91.4 98.3 และ 96.2 ตามลำดับ ข้อคำถามในกลุ่ม สาเหตุ การติดต่อของเชื้อโรคเอดส์ ในข้อ 3 ข้อ 5 และข้อ 11 นักเรียนตอบถูกมากกว่าร้อยละ 90 คือร้อยละ 95.6 96.2 และ 91.6 ตามลำดับ ยกเว้นข้อ 9 ที่ถามถึงบุคคลที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์มากที่สุด นักเรียนตอบถูกเพียงร้อยละ 69.1 สำหรับคำถามเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ ข้อ 6 ข้อ 8 และข้อ 10 นักเรียนตอบถูกมากกว่าร้อยละ 90 ทุกข้อ คือร้อยละ 97.7 92.7 และ 95.8 ตามลำดับ ส่วนคำถามเกี่ยวกับอาการของโรค การตรวจการรักษาในข้อ 7 ข้อ 12 ข้อ 13 และข้อ 14 เป็นกลุ่ม

คำถามที่นักเรียนตอบถูกน้อยที่สุด คือ ตอบถูกร้อยละ 48.1 51.4 44.4 และ 37.8 ตามลำดับ

4.1.3 ทักษะการคิดที่มีต่อโรคเอดส์

ทักษะการคิดที่มีต่อโรคเอดส์ นำเสนอผลในภาพรวมและเป็นรายข้อ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน เกี่ยวกับทักษะการคิดที่มีต่อโรคเอดส์ในแต่ละระดับ

ระดับทักษะการคิด	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	60	10.8
ดี	445	80.5
ปานกลาง	46	8.3
ไม่ดี	2	0.4
ไม่ดียิ่ง	0	0
รวม	553	100.0

จากตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักเรียนเกี่ยวกับทักษะการคิดที่มีต่อโรคเอดส์พบว่าส่วนใหญ่ ทักษะการคิดที่มีต่อโรคเอดส์ของนักเรียนอยู่ในระดับดี คือ ร้อยละ 80.5 รองลงมาคือ ทักษะการคิดระดับดีมาก ร้อยละ 10.8 และไม่มีนักเรียนที่มีทักษะการคิดในระดับไม่ดีอย่างยิ่งเลย

ตารางที่ 9 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะการคิดของนักเรียนที่มีต่อโรคเอดส์เป็นรายข้อ

ข้อความ	$\bar{X}$	SD
1. โรคเอดส์เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้	4.35	0.90
2. ในอนาคตอาจมีวัคซีนเพื่อป้องกันหรือรักษาโรคเอดส์ได้ ดังนั้นโรคเอดส์จึงไม่ใช่โรคที่น่ากลัว	3.12	0.94

ตารางที่ 9 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักเรียน
ที่มีต่อโรคเอดส์ เป็นรายชื่อ (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	SD
3. ผู้ป่วยโรคเอดส์ควรได้รับการยอมรับและใช้ชีวิตร่วมกับสังคม	4.21	0.72
4. ถ้าท่านมีเพื่อนเป็นโรคเอดส์อาจทำให้สถานภาพทางสังคมของท่านถูกมองในแง่ลบได้	3.19	1.08
5. ท่านไม่ต้องการเรียนหรือมีกิจกรรมร่วมกับคนที่ เป็นโรคเอดส์	3.70	0.99
6. มีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมป้องกันการแพร่กระจายของโรคเอดส์	4.68	0.69
7. บุคคลที่ป่วยเป็นโรคเอดส์เป็นบุคคลที่น่าเห็นใจ	4.33	0.77
8. การขึ้นครูเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับลูกผู้ชาย	3.88	1.16
9. ท่านจะรู้สึกสิ้นหวังไม่อยากจะใช้ชีวิตอยู่หากท่านตรวจพบว่าท่านติดเชื้อโรคเอดส์	2.88	1.19
10. การร่วมเพศกับโสเภณีโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย ทำให้มีโอกาสติดเชื้อเอดส์สูง	4.63	0.78
11. โรคเอดส์ไม่มีจริงเป็นการหลอกให้กลัวเท่านั้น เพื่อให้เลิกขายเสพยาและเลิกเที่ยวหญิงโสเภณี	4.62	0.88
12. การเจาะเลือดตรวจหาเชื้อโรคเอดส์เป็นสิ่งที่ เป็นประโยชน์สำหรับการป้องกันโรค	1.74	0.84
13. การแสวงหาความรู้เรื่องโรคเอดส์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน	4.50	0.71
14. การใช้บริการคลินิกนิรนามไม่ใช่เรื่องน่าอาย หรือน่ารังเกียจ	3.54	1.15
15. โรคเอดส์เป็นเรื่องของเวรกรรมหรือโชครชะตา	4.33	0.87

* หมายถึง ทัศนคติทางลบ ซึ่งได้ปรับคะแนนตามเกณฑ์แล้ว

จากตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรคเอดส์เป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่ นักเรียนมีทัศนคติอยู่ในระดับ ดีมาก ซึ่งมีถึง 10 ข้อ โดยข้อที่ 6 คือ มีความจำเป็นที่จะต้อง ควบคุมป้องกันการกระจายของโรคเอดส์ เป็นข้อที่มีคะแนนเฉลี่ย สูงสุด คือ 4.68 ข้อ 10 คือการร่วมเพศกับโสเภณีโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยทำให้มีโอกาสติดเชื้อโรคเอดส์สูงมาก เป็นอันดับ 2 และข้อ 11 โรคเอดส์ไม่มีจริงเป็นการหลอกให้กลัวเท่านั้นเพื่อให้เลิกยาเสพติดและเลิกเที่ยวผู้หญิงโสเภณี เป็นอันดับ 3 มีคะแนนเฉลี่ย 4.63 และ 4.62 ตามลำดับ ส่วนข้อ 12 คือการเจาะเลือดตรวจหาเชื้อโรคเอดส์ เป็นสิ่งที่จำเป็นประโยชน์สำหรับการป้องกันโรค เป็นข้อคำถามที่นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ ไม่ค่อยอย่างยิ่ง คือ 1.74

4.1.4 พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์

พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ นำเสนอในภาพรวม และเสนอเป็นรายข้อ ดังตารางที่ 10 และตารางที่ 11

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียน ที่มีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ ในแต่ละระดับ

ระดับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์	จำนวน	ร้อยละ
ดี	428	80.9
ปานกลาง	97	18.3
ไม่ดี	4	0.8
รวม	529	100.0

จากตารางที่ 10 จำนวนร้อยละของนักเรียนที่มีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ ในแต่ละระดับพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ อยู่ในระดับดี ร้อยละ 80.9 รองลงมาคือระดับปานกลาง ร้อยละ 18.3 โดยมีนักเรียนที่มีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ในระดับไม่ดี ร้อยละ 0.8

ตารางที่ 11 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการป้องกัน
โรคเอดส์ ของนักเรียนเป็นรายข้อ

ข้อความ	พฤติกรรมการปฏิบัติ						X	SD
	ทำทุกครั้ง		ทำบางครั้ง		ไม่เคยทำ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. เข้าไปเที่ยวในสถานเริงรมย์ต่างๆ	3	1.0	63	11.0	503	87.9	1.87	0.37
2. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	337	58.9	224	39.2	11	1.9	1.57	0.53
3. จิตอาสาเสพติด โดยใช้เสริมร่วมกัน	2	0.4	2	0.4	561	99.3	1.99	0.13
4. มีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกหรือต่าง เพศ	8	1.4	13	2.3	551	96.3	1.95	0.28
5. มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ขาย	8	1.4	0	0.0	564	98.6	1.97	0.24
บริการ	10	1.8	76	13.3	485	84.9	1.83	0.42
6. ใช้มิด โกงหนวดร่วมกับผู้อื่น	147	25.9	352	62.1	68	12.0	0.86	0.60
7. ใช้กรรไกรตัดเล็บร่วมกับผู้อื่น	16	64.0	9	36.0	0	0.0	1.64	0.49
8. ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์	6	1.1	3	0.5	561	98.1	1.97	0.22
9. มีเพศสัมพันธ์กับผู้ติดยาเสพติด	10	1.7	33	5.8	529	92.5	1.91	0.35
10. ใช้แปรงสีฟันร่วมกับผู้อื่น	15	2.7	55	9.8	491	87.5	1.85	0.43
11. ใช้ไม้แกะหูร่วมกับผู้อื่น	64	11.4	353	63.1	142	25.4	1.14	0.59
12. เกี่ยวเตร่ตามศูนย์การค้าฯ	0	0.0	4	0.7	557	99.3	1.99	0.84
13. มีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก	4	0.7	0	0.0	555	99.3	1.99	0.17
14. รับประทานยาอีหรือยาเลิฟ	6	1.1	34	6.1	520	92.9	1.92	0.31
15. สูบบุหรี่หรือยาเสพติดจนมีนิมา	6	1.1	131	23.5	420	75.4	1.74	0.46
16. คัดลอก เบลู สามี แอลกอฮอล์	2	0.4	5	0.9	549	98.7	1.98	0.15
17. มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	19	3.4	67	12.1	469	84.5	1.81	0.47
18. อยู่กับเพื่อนต่างเพศในที่ลับตา								
19. เมื่อมีบาดแผลอย่าสัมผัสกับเลือด	194	35.0	121	21.8	240	43.2	0.92	0.88
หรือสารคัดหลั่งจากร่างกายผู้อื่น								
20. หาหนังสืออ่าน/สอบถามผู้รู้เรื่อง								
โรคเอดส์	143	25.5	376	67.0	42	7.5	1.18	0.55

* หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง ได้ปรับคะแนนตามเกณฑ์แล้ว

จากตารางที่ 11 พบว่าพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนปฏิบัติ ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ โดยมีการป้องกันในระดับดีถึง 15 ข้อ มีข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 1.90 ถึง 9 ข้อคือไม่ใช้เข็มฉีดยาหรือกระบอกฉีดยาร่วมกับบุคคลคนอื่น ไม่มีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก ไม่รับประทานยาอีหรือยาเลิฟ ไม่มีเพศสัมพันธ์กับคู่อริหรือเพื่อนต่างเพศ ไม่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ขายบริการทางเพศ ไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ติดยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้น ไม่ใช้แปรงสีฟันร่วมกับผู้อื่น ไม่สูบบุหรี่หรือเสพยาเสพติดจนมึนเมา ไม่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกัน ส่วนพฤติกรรมที่มีการปฏิบัติไม่ถูกต้อง ซึ่งมีระดับการป้องกันไม่ดี มี 2 ข้อคือ การใช้กรรไกรตัดเล็บร่วมกับผู้อื่น และเมื่อมีบาดแผลจะไม่ค่อยระมัดระวังมิให้บาดแผลสัมผัสกับเลือดหรือสารคัดหลั่งจากร่างกายของผู้อื่น มีคะแนนเฉลี่ย 0.86 และ 0.92 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงคะแนนเต็ม คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์

รายการ	คะแนนเต็ม	X	SD
ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	14	11.12	1.47
ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์	75	57.77	5.06
พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์	40	32.44	2.93

จากตารางที่ 12 สรุปโดยรวม นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ อยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 11.12 มีทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดี คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 57.77 และมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์อยู่ในระดับดีเช่นกันโดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.44 จากการพิจารณาเปรียบเทียบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4.1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรม การป้องกันโรคเอดส์ กำหนดหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment) ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์

ตัวแปร	ความรู้	ทักษะ	พฤติกรรม
ความรู้	1.00	0.34	0.24
ทักษะ		1.00	0.29
พฤติกรรม			1.00

* $P < .05$

จากตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 0.34 แสดงว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ กับ ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันจริง กล่าวคือถ้านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดี ก็จะมีทักษะต่อโรคเอดส์ดีตามไปด้วย

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียน พบว่ามีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 0.24 แสดงว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันจริง กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดี ก็จะมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ดีตามไปด้วย

และความสัมพันธ์ระหว่างทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์พบว่ามีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 0.29 แสดงว่าทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันจริง กล่าวคือถ้านักเรียนมีทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ดี ก็จะมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ดี ตามไปด้วยเช่นกัน

4.2 การอภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะความรู้ ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ

4.2.1 อภิปรายผลตามลักษณะความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียน

4.2.2 อภิปรายผลตามความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ ความรู้กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ และทักษะกับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียน

4.2.1 อภิปรายผลตามลักษณะความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียน

ลักษณะความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ จากผลการวิเคราะห์คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักเรียน พบว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ในระดับมากคือ มีค่าเฉลี่ย 11.12 จากคะแนนเต็ม 14 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.47 สัมประสิทธิ์ร้อยละ 13.22 เมื่อมองในภาพรวม อาจจะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ แต่ก็มีข้อที่น่าสังเกต คือยังมีค่าการกระจายของคะแนนค่อนข้างสูง แสดงว่ามีความแตกต่างระหว่างผู้มีความรู้และไม่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์อยู่สูงพอสมควร เมื่อพิจารณาโดยกลุ่มของผู้มีระดับความรู้เป็นมาก ปานกลาง และน้อย พบว่าส่วนใหญ่เด็กมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับมากถึง 405 คนจากจำนวน 572 คน แต่อย่างไรก็ดีก็ยังมีนักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับน้อย 4 คน แม้ว่านักเรียนกลุ่มนี้จะมีจำนวนน้อยก็ตามแต่ก็ไม่น่าไว้วางใจ เนื่องจากโรคเอดส์เป็นโรคติดต่อที่สามารถติดต่อจากคนหนึ่งสู่อีกคนหนึ่งได้ และมีอัตราการแพร่กระจายในอัตราที่สูงมาก หากปล่อยให้นักเรียนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติดโรค ก็จะเป็นปัญหาเนื่องจากเขาเหล่านั้นจะเป็นพาหะของโรค เพราะเขายังเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และจะมีผลทำให้โรคเอดส์แพร่กระจายไปอีก อย่างไม่จบสิ้น ผู้รับผิดชอบคงต้องเร่งหามาตรการในการให้ความรู้แก่เยาวชนเพิ่มขึ้นแม้ว่าแหล่งข่าวสารข้อมูลในการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์จะมีหลาย

ทาง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ การเรียนในชั้นเรียน หนังสือพิมพ์ ฯลฯ แต่สิ่งหนึ่งที่ต้องคำนึงถึง คือแต่ละแหล่งนั้นให้สาระพอเพียงหรือไม่นอกจากกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนแล้ว โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมการณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์ให้มากขึ้น เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดอบรมพิเศษ หรือการร่วมรณรงค์กับหน่วยงานภายนอกเพื่อลดจำนวนผู้ไม่รู้เรื่องโรคเอดส์ให้หมดไป นิดาและพิศมัย (2535) ได้ทำการศึกษาเรื่องแหล่งข่าวสารเอดส์ การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงกับกลุ่มเยาวชนในสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัย และอาชีวศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันในระดับปานกลางและต่ำตามลำดับ นักศึกษามากกว่าครึ่งยังสับสนในเรื่องอาการของผู้ป่วย ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้แม้ว่าผลการวิเคราะห์ความรู้รายข้อส่วนใหญ่ นักเรียนจะตอบถูกต้องในเรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรคเอดส์ สาเหตุของการติดโรคเอดส์ และการป้องกันโรคเอดส์ แต่สำหรับ ความรู้เกี่ยวกับอาการของโรค การตรวจรักษานักเรียนตอบผิดเป็นส่วนใหญ่ แสดงว่านักเรียนยังมีความรู้ในเรื่องนี้น้อยอยู่ สอดคล้องกับงานวิจัยของฐาติมา (2537) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้พบว่าในนักศึกษาส่วนใหญ่รู้เรื่องของสาเหตุการติดเชื้อซึ่งเป็นความรู้ที่พบได้ในสื่อต่างๆ ไป แต่ในรายละเอียดที่ลึกซึ้งลงไปเช่นเรื่องโอกาสการได้รับเชื้อโรคเอดส์ ระยะเวลาที่จะตรวจเลือดพบว่าติดเชื้อเอดส์แล้ว นักศึกษายังมีความรู้ในเรื่องนี้เป็นส่วนน้อย

ลักษณะทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ จากผลการวิเคราะห์คะแนนทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียน พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี คือมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 57.77 จาก คะแนนเต็ม 75 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.06 ผลการวิเคราะห์เรื่องทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนเป็นที่น่าพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนเห็นว่าจะมีความจำเป็นที่จะต้องมีการควบคุมและป้องกันการแพร่กระจายของโรคเอดส์ และเห็นว่าการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน การร่วมเพศกับโสเภณีโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยทำให้มีโอกาสติดเชื้อโรคเอดส์ได้สูงมาก และการรับรู้ว่าโรคเอดส์มีจริงและกำลังแพร่ระบาดไปอย่างรวดเร็ว แต่เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้การที่นักเรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ในทางที่ถูกต้องเช่นนี้น่าจะเป็นผลมาจากการรณรงค์ของโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความรู้ที่ถูกต้องกับนักเรียนผลกระทบที่เห็นได้ชัดเจนอีกประการหนึ่งคือในอดีตราวปี พ.ศ 2531 มีรายงานการสำรวจความรู้ความเชื่อและ

พฤติกรรมต่อต้านด้านการติดเชื้อโรคเอดส์ในประเทศสหรัฐอเมริกา (Center for disease control of America, 1988) ซึ่งได้รายงานว่านักเรียนยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการติดต่อของโรคเอดส์ เช่น มีความเข้าใจว่าการสัมผัสมือ การใช้ห้องน้ำร่วมกันกับผู้ป่วยทำให้เป็นโรคเอดส์ได้และนอกจากนี้ยังเชื่อว่าลุง แมตทิง เป็นตัวนำโรคเอดส์การศึกษาในประเทศไทยในอดีตเมื่อปี พ.ศ. 2535 ประชาชนก็มีความเข้าใจในทำนองนี้เช่นกัน เช่น การศึกษาของวีระยา เกาเจริญ (2535) ได้ศึกษาความรู้ เจตคติ ทักษะในการป้องกันโรคเอดส์ ของชาวบ้านอำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่าชาวบ้านยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการแพร่กระจายของโรคเอดส์ เช่น ยังสามารถนำเชื้อโรคเอดส์ได้หรือไม่ ว่าย่น้ำในสระเดียวกันติดต่อกันได้หรือไม่ จึงมีเจตคติที่ไม่ดีต่อคนที่เป้นโรคเอดส์และยังเห็นว่าเอดส์เป็นเรื่องที่ไกลตัวถ้าตนไม่ใช่กลุ่มเสี่ยงก็ไม่จำเป็นต้องระมัดระวังตัว จึงไม่ได้นำเอาความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเท่าที่ควร แต่ความคิดดังกล่าวนี้มีแนวโน้มเปลี่ยนไป จากการศึกษาครั้งนี้พบว่านักเรียนมีทัศนคติในการอยู่ร่วมกับผู้ป่วยโรคเอดส์ในทางที่ถูกต้องมากขึ้น เช่น ผู้ป่วยโรคเอดส์ควรได้รับการยอมรับและใช้ชีวิตร่วมกับสังคมได้หรือการที่มีเพื่อนที่เป็นโรคเอดส์จะไม่ทำให้สถานภาพทางสังคมถูกมองในแง่ลบ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนก็ควรรณรงค์ให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์อย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการติดต่อ การป้องกันโรค และแนวคิดเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกับผู้ป่วยโรคเอดส์ หากการเผยแพร่และแนะนำบ่อยครั้ง น่าจะสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ ลดความตื่นกลัวของประชาชนให้เปลี่ยนมาเป็นความเห็นอกเห็นใจ ผู้ป่วยโรคเอดส์และยอมรับการอยู่ร่วมในสังคมของผู้ป่วยโรคเอดส์ได้

ส่วนลักษณะพฤติกรรมกาป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี คือมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.44 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.93 เมื่อมองในภาพรวมจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียน อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ แต่เนื่องจากพฤติกรรมเป็นการลงมือปฏิบัติหากผิดพลาดแม้เพียงครั้งเดียว ก็อาจติดเชื้อโรคเอดส์ได้จึงต้องระมัดระวังที่นักเรียนจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ เมื่อพิจารณาตามรายชื่อเห็นว่าส่วนใหญ่ นักเรียนจะมีพฤติกรรมการป้องกันอยู่ในระดับดี แต่ก็ยังน่าเป็นห่วงเนื่องจากมีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ เช่น ฉีดยาเสพติดโดยใช้เข็มหรือ กระบอกฉีดยาร่วมกับคนอื่น มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ขายบริการทางเพศ มีเพศ

สัมพันธ์กับผู้ศึกษาเสพติชนนิคจิตเจ้าเส้น รับประทานยาอีหรือยาเลฟมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกัน ใช้กรรไกรตัดเล็บร่วมกับคนอื่น และการไม่ระมัดระวังตนเองขณะที่มีบาดแผลในการสัมผัสเลือดหรือสารคัดหลั่งจากร่างกายผู้อื่นเป็นต้น จากงานวิจัยของจินตนา (2534) พบว่าวัยรุ่นในชุมชนแออัดแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ไม่ถึงร้อยละ 54 และมีพฤติกรรมเสี่ยงมากในการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการถึงร้อยละ 23 และมีการใช้ถุงยางอนามัยเพียงร้อยละ 17 ยิ่งเกียรติ (2534) ทำการศึกษา ทศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสุโขทัย พบว่านักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการสูงถึงร้อยละ 47.2 ของกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์และการติดเชื้อโรคเอดส์ทางเพศสัมพันธ์ของเพศชายมีอัตราร้อยละ 22.4 ของเพศชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์

จากการค้นพบในครั้งนี้และงานวิจัยของนักวิจัยท่านอื่นที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่ายังมีเยาวชนอีกส่วนหนึ่งที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์แม้ว่าจะมีสัดส่วนไม่มาก แต่นักเรียนทั้งหมดแต่ก็เป็นเรื่องที่ไม่น่าพอใจสำหรับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง แต่อย่างไรก็ตามก็มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ความพร้อมในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างเช่นงานวิจัยของ กิตติญา แซ่มมณี (2536) พบว่านักเรียนที่มีประสบการณ์การเรียนวิชาสุขศึกษา ประเมินว่าตนเองมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์อยู่ในระดับต่ำ ทั้งนักเรียนชายนักเรียนหญิงมีความพร้อมในการป้องกันโรคเอดส์ในกลุ่มเยาวชนก็ยังสามารถทำให้เกิดขึ้นได้หากมีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมอย่างสม่ำเสมอที่น่าจะแก้ไขปัญหาระยะเวลาเรื่องพฤติกรรม ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ ของเยาวชนให้กลับมามีพฤติกรรมที่ถูกต้องสำหรับการป้องกันโรคเอดส์ได้

4.2.2 อภิปรายผลตามความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ทศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ ซึ่งอภิปรายตามสมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มีความสัมพันธ์กับทศนคติเกี่ยวกับ โรคเอดส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักเรียนโดยมีนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.34 นั้น หมายถึงความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ กับทศนคติที่เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันจริง คือนักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีจะมีทศนคติเกี่ยวกับโรค

เอดส์ได้ด้วย หรือนักเรียนที่มีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ก็จะมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฐาติมา เพชรนุ้ย (2537) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์และพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่นพบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับ อัญชลี (2534) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ กับพฤติกรรมการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในงานวิจัยของต่างประเทศที่มีผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ก็มีเช่นการศึกษาของ อิซติกรอบตัน และเมสัน(1989) ที่ศึกษาถึงการจัดโปรแกรมการศึกษาเรื่องเอดส์ที่มีผลต่อความรู้สึกและทัศนคติ ของวัยรุ่นพบว่าวัยรุ่นที่มีคะแนนทดสอบความรู้เรื่องโรคเอดส์ดีขึ้นจะมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อผู้ป่วยโรคเอดส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกันเมื่อพิจารณาความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนพบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้ที่อยู่ในระดับมากคือค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.12 จากคะแนนเต็ม 14 คะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.47 และที่คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับมากอาจเนื่องมาจากในปัจจุบันกรมสามัญศึกษาได้กำหนดให้หลักสูตรวิชาสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้บรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้โรคเอดส์ไว้ เช่น วิชา พ 401 พ 503 พ 605 เป็นต้น โดยกระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตรเป็นการบูรณาการเข้ากับชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ในปัจจุบันนักเรียนยังมีโอกาสได้รับความรู้เสริมจากกิจกรรมการณรงค์อื่น ๆ จากทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเช่นการจัดนิทรรศการต่อต้านโรคเอดส์ การจัดโครงการเพื่อนเตือนเพื่อน การให้ความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ของสื่อมวลชน ทางวิทยุ โทรทัศน์ การรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ การรับความรู้จากผู้ปกครอง การรับความรู้จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ซึ่งทำให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคเอดส์มากยิ่งขึ้น เป็นผลทำให้คะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนอยู่ในระดับมากแต่สิ่งที่น่าสนใจประการหนึ่ง คือ ค่าการกระจายของคะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มีค่าค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับตัวแปรอื่น แสดงว่ามีความแตกต่างของคะแนนระหว่างผู้มีความรู้ในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำอยู่พอสมควร จึงควรจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนกลุ่มที่มีความรู้ต่ำให้ได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ในส่วนที่ยังขาด ให้พอเพียงซึ่งจะเป็นผลทำให้มี

การพัฒนาเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ไปในทางที่ดีด้วย สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ซิมบราโดและคณะ (Zimbardo, et . al , 1977) ที่กล่าวว่าทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จะเป็นเช่นไรย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ของบุคคลนั้น ถ้าบุคคลมีความรู้ในเรื่องใดดี ทัศนคติต่อสิ่งนั้นจะดีตามไปด้วยซึ่งการมีทัศนคติที่ดีย่อมส่งผลให้เกิดการปฏิบัติที่ดีด้วย

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีคือมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 57.77 จากคะแนนเต็ม 75 คะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.06 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ไปในทางที่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ เช่น นักเรียนมีความเห็นว่ามี ความจำเป็นที่จะต้องควบคุม ป้องกันการแพร่กระจายของโรคเอดส์ นอกจากนี้ ยังมีความเห็นว่าการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน การร่วมเพศกับโสเภณีโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยทำให้มีโอกาสติดเชื้อเอดส์สูงมาก การรับรู้ว่าโรคเอดส์มีจริงและกำลังแพร่ระบาดไปอย่างรวดเร็วและมีความเข้าใจว่าโรคเอดส์เป็นโรคที่ป้องกันได้หากปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังพบว่าทัศนคติที่เคยไม่ดีในอดีต เช่น มีความรังเกียจผู้ป่วยโรคเอดส์ เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ถูกต้อง จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่านักเรียนมีทัศนคติยอมรับการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมกับผู้ป่วยโรคเอดส์ได้ ยอมรับการมีเพื่อนที่เป็นโรคเอดส์ เห็นว่าคนที่เป็นโรคเอดส์เป็นบุคคลที่น่าเห็นใจและการใช้คลินิคนิรนามไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจ นอกจากนี้นักเรียนยังมีทัศนคติที่ถูกต้องในเรื่องการฉีกรู ไม่ใช่สิ่งจำเป็นสำหรับถูกผู้ชายที่เป็นเช่นนี้คงเนื่องมาจากนักเรียน ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจากสื่อหลายทาง ทั้งจากโรงเรียน เพื่อน ผู้ปกครอง วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ จึงทำให้มีความมั่นใจและมีความเข้าใจ และมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ไปในทางที่ถูกต้องในที่สุดซึ่งสอดคล้องกับข้อคิดของประภาเพ็ญ (2526) ที่ว่าความรู้หรือประสบการณ์ของบุคคลช่วยให้เกิดเจตคติ และเป็นตัวกำหนดเจตคติของบุคคล รวชชัย (2527) ความรู้เป็นลักษณะสำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดผลในด้านทัศนคติและปฏิบัติ

สมมติฐานที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ

ผลการศึกษาพบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.24 นั้น หมายถึงความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของ

นักเรียนมีความสัมพันธ์กันจริง คือนักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดี จะมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ดีด้วย หรือนักเรียนที่มีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ดี ก็จะมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีด้วย เช่นกัน สอดคล้องกับ จินตนา (2534) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และทัศนคติต่อโรคเอดส์ ต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของวัยรุ่นในชุมชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร พบว่าการรับรู้โรคเอดส์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ แต่จากงานวิจัยของ วิลาวัลย์ (2536) ซึ่งศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพ กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์พบว่าคะแนนการรับรู้ โอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์อยู่ในระดับสูง แต่ยังพบว่านักเรียนยังมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ที่ไม่ถูกต้องเช่นเดียวกับผลการวิจัยของ ฐาติมา (2537) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนแล้ว พบว่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี คือมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.40 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.93 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์อยู่ในระดับดีถึงร้อยละ 80.9 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 18.3 และมีนักเรียนที่มีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์อยู่ในระดับไม่ดีย้อยละ 0.8 นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดี ส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ดีด้วย ดังเห็นได้จากการศึกษาตัวแปรทั้งสองนี้มีความสัมพันธ์กัน แต่คะแนนความสัมพันธ์ดังกล่าวมีผลออกมาอยู่ในระดับไม่สูงนัก แสดงว่ายังมีนักเรียนบางกลุ่มที่ยังไม่ตระหนักถึงการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ดังจะเห็นได้จาก ยังมีนักเรียนส่วนหนึ่งที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ เช่น งดใช้ถุงยางอนามัยหรือกระบอกฉีดร่วมกับคนอื่น มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ขายบริการทางเพศ มีเพศสัมพันธ์กับผู้ติดยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้น รับประทานยาเสพติด มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกัน การใช้กรรไกรตัดเล็บร่วมกับคนอื่น และการไม่ระมัดระวังตนเองในขณะที่มีบาดแผลในการไม่ให้สัมผัสเลือดหรือสารคัดหลั่งจากร่างกายผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา (2534) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ และทัศนคติต่อโรคเอดส์ ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของวัยรุ่นในชุมชนแออัดแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ไม่ถึง

ร้อยละ 54 และมีพฤติกรรมเสี่ยงมากในการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการถึงร้อยละ 23 มีการใช้ถุงยางอนามัยเพียงร้อยละ 17 สอดคล้องกับ นิดา (2535) ซึ่งทำการศึกษาแหล่งข่าวสารเอดส์ การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยง และทัศนคติต่อการตระหนักถึงการป้องกันโรคเอดส์ของกลุ่มเยาวชนในสถาบันศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงคะแนนความรู้สูงหรือต่ำ ไม่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความเสี่ยงต่อโรคเอดส์ นักศึกษาโดยเฉพาะระดับอาชีวศึกษามีความคิดตลบตลบ และชะล่าใจ ขาดการรับผิดชอบต่อการควบคุมโรคเอดส์ และในด้านการบังคับใจตนเองคะแนนความรู้สูงหรือต่ำ ก็ไม่มีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการควบคุมตนเองด้วยมาตรฐานจริยธรรมทางเพศ แสดงว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ที่ให้กับนักเรียนสามารถทำให้นักเรียนกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ที่มีพฤติกรรมป้องกันการป้องกันโรคเอดส์ถูกต้อง แต่ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ให้นักเรียนทั้งหมดมีความตระหนัก และมีพฤติกรรมป้องกันการป้องกันโรคเอดส์ได้อย่างถูกต้อง เพราะพฤติกรรมของบุคคลนอกจากจะขึ้นอยู่กับความรู้ยังคงมีปัจจัยอย่างอื่น เช่น นิสัย ค่านิยมและผลที่คาดว่าจะได้จากการปฏิบัติถึงนั้น ๆ (ประภาเพ็ญ, 2526) ซึ่งเป็นแนวคิดเดียวกับ สมจิตต์ (2527) ที่กล่าวว่า “ กลุ่มเพื่อน สิ่งแวดล้อม ชุมชนที่อาศัย ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ฐานะทางเศรษฐกิจ ความต้องการทางด้านร่างกาย และจิตใจ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ”

สมมติฐานที่ 3 ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ

สมมติฐานที่ 3 ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่าทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์กับการพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.29 นั้นหมายถึง ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันจริง ถือนักเรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ดีจะมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ดีหรือนักเรียนที่มีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ดีจะมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ดีด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฐาติมา (2537) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่นพบว่าทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์มีความสัมพันธ์

ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เลห์แมน และคณะ (Lehmann, et. al,1988) ได้ติดตามประเมินผลการใช้สื่อโฆษณาต้านเอดส์ในสวีเดน พบว่าทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ.05 คือกลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติต่อโรคเอดส์ดี จะมีพฤติกรรมการป้องกันที่ดีตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ ชวาร์ตซ์(schwartz,1975) ที่ว่า ทัศนคติที่ดีอาจช่วยให้เกิดการนำความรู้ ไปใช้โดยทัศนคติจะเป็นตัวกลางที่ทำให้เกิดพฤติกรรมตามมาได้ จากการศึกษารังนี้พบว่าทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียน สูงกว่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ เนื่องจากทัศนคติ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ จิตใจ ที่จะทำหรือไม่ทำในสิ่งใด ๆทัศนคติจึงจัดได้ว่าเป็นความพร้อมภายในที่คนเราจะประพฤติปฏิบัติ (ประสาร, 2520) หรือเป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก (Allport,1967) สุชาติ(2514)ได้ให้ความเห็นทำนองเดียวกันนี้ว่า สิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการปฏิบัติ คือ ทัศนคติ เพราะว่าทัศนคติที่ดีที่บุคคลมี จะสามารถช่วยโน้มน้าวจิตใจหรือจูงใจบุคคลให้เปลี่ยนความรู้ให้เป็นพฤติกรรมได้ หากจะให้เห็นถึงการปฏิบัติอย่างแท้จริงแล้ว จะต้องให้ความรู้แก่เยาวชน ให้เขาตระหนักถึงอันตรายของโรคเอดส์เพื่อจะได้พัฒนาทัศนคติที่มีต่อโรคเอดส์ให้ถูกต้องอันจะนำไปถึงการมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ที่ถูกต้องในที่สุด